ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 16.10.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

231.

Zákon

zo dňa 6. októbra 1948

na ochranu ľudovodemokratickej republiky. Národné zhromaždenie republiky Československej uznieslo sa na tomto zákone:

Hlava I.
Trestné činy proti štátu.

§ 1.
Velezrada.

(1) Kto sa pokúsi:

a) zničiť samostatnosť alebo ústavnú jednotnosť republiky,

b) odtrhnúť od republiky časť jej územia,

c) zničiť alebo rozvrátiť ľudovodemokratické zriadenie alebo spoločenskú alebo hospodársku sústavu republiky, zaručené ústavou, alebo

d) násilím znemožniť ústavnú činnosť prezidenta republiky alebo jeho námestníka, zákonodárneho sboru alebo vlády (Sboru povereníkov),

potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov alebo doživotne.

(2) Rovnako sa potresce, kto sa na čin, uvedený v odseku 1, s niekým spolčí alebo vojde do priameho alebo nepriameho styku s cudzou mocou alebo s cudzími činiteľmi.

(3) Smrťou sa vinník potresce:

a) ak spácha čin, uvedený v odseku 1 alebo 2, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky,

b) ak boli takým činom zvláštnou mierou ohrozené samostatnosť, ústavná jednotnosť alebo územná celistvosť republiky, jej ľudovodemokratické zriadenie, spoločenská alebo hospodárska sústava, zaručené ústavou, alebo ak bola znemožnená ústavná činnosť prezidenta republiky alebo jeho námestníka, zákonodárneho sboru alebo vlády (Sboru povereníkov),

c) ak sa na taký čin použila branná moc alebo ozbrojený alebo na vojenský spôsob organizovaný sbor alebo ak boli na taký čin zbierané alebo organizované branné alebo pomocné sily alebo hromadné zbrane alebo strelivo,

d) ak sa pri takom čine kládol násilný odpor brannej moci alebo ozbrojenému sboru, alebo

e) ak je tu iná zvlášte priťažujúca okolnosť.

§ 2.
Združovanie proti štátu.

(1) Kto sa s niekým spolčí s úmyslom podvracať samostatnosť, ústavnú jednotnosť alebo územnú celistvosť republiky alebo jej ľudovodemokratické zriadenie, jej spoločenskú alebo hospodársku sústavu alebo jej národnú povahu, zaručené ústavou, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(3) Kto založí organizáciu s úmyslom podvracať samostatnosť, ústavnú jednotnosť alebo územnú celistvosť republiky alebo jej ľudovodemokratické zriadenie, jej spoločenskú alebo hospodársku sústavu alebo jej národnú povahu, zaručené ústavou, alebo kto k takej organizácii pristúpi alebo sa zúčastní na jej činnosti alebo ju alebo jej členov podporuje v podvratných snahách, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, od päť do desať rokov.

§ 3.
Poburovanie proti republike.

(1) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi alebo viacej ľudí poburuje proti republike, proti jej samostatnosti, ústavnej jednotnosti, jej územnej celistvosti alebo proti jej ľudovodemokratickému zriadeniu, jej spoločenskej alebo hospodárskej sústave alebo jej národnej povahe, zaručeným ústavou, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Rovnako sa potresce, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti umožňuje alebo obľahčuje šírenie poburujúceho prejavu, uvedeného v odseku 1.

(3) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, alebo úmyselne čin, uvedený v odseku 2, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 4.
Hanobenie republiky.

(1) Kto hanobí republiku,

kto potupí meno alebo symbol republiky, najmä jej znak, vlajku, farby alebo štátnu hymnu, alebo

kto zničí, poškodí alebo odstráni symbol republiky, najmä jej znak, vlajku alebo farby, alebo vyobrazenie prezidenta republiky alebo jeho námestníka s úmyslom prejaviť opovrhnutie republikou alebo nepriateľské zmýšľanie o nej,

potresce sa pre priestupok väzením od osem dní do šesť mesiacov.

(2) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi spácha čin, uvedený v odseku 1, potresce sa pre prečin tuhým väzením od 3 mesiacov do 2 rokov.

Hlava II.
Trestné činy proti vonkajšej bezpečnosti štátu.

§ 5.
Vyzvedačstvo.

(1) Kto vyzvedá štátne tajomstvo s úmyslom ho vyzradiť cudzej moci, alebo kto ho cudzej moci priamo alebo nepriamo vyzradí, alebo kto sa na taký čin s niekým spolčí alebo vstúpi do priameho alebo nepriameho styku s cudzou mocou alebo s cudzími činiteľmi, alebo kto vstúpi do styku s organizáciou, ktorej účelom je vyzvedať štátne tajomstvo, s úmyslom jej snahy podporovať, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov alebo doživotne.

(2) Smrťou sa vinník potresce:

a) ak spácha čin, uvedený v odseku 1, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky,

b) ak spácha taký čin, hoci mu bola výslovne uložená povinnosť zachovávať štátne tajomstvo,

c) ak spácha taký čin ako člen organizácie, ktorej účelom je vyzvedať štátne tajomstvo,

d) ak sa týka taký čin štátneho tajomstva zvlášť dôležitého,

e) ak spácha taký čin na zárobkový spôsob alebo ak pácha taký čin po dlhší čas alebo v značnom rozsahu alebo spôsobom zvlášť nebezpečným, alebo

f) ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť.

(3) Štátnym tajomstvom sa rozumie skutočnosť, opatrenie alebo predmet, ktoré vláda tají v dôležitom záujme republiky, najmä v záujme politickom, vojenskom alebo hospodárskom, alebo ktoré v takom záujme majú zostať utajené pred cudzou mocou alebo pred cudzími činiteľmi.

§ 6.
Vyzvedačstvo proti spojencovi.

Kto poškodí republiku tým, že sa dopustí vyzvedačstva (§ 5) proti spojencovi, potresce sa pre zločin trestami, ustanovenými v § 5 podľa rozlíšenia tam uvedeného.

§ 7.
Nedbalé zachovávanie štátneho tajomstva.

Kto z nedbanlivosti spôsobí, že sa štátne tajomstvo môže stať známym cudzej moci alebo cudzím činiteľom, hoci mal povinnosť ho zachovávať, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

Ohrozenie obrany republiky.

§ 8.

Kto vyzvedá štátne tajomstvo s úmyslom vyzradiť ho nepovolanej osobe alebo ho takej osobe vyzradí, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov, a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, od päť do desať rokov.

§ 9.

(1) Kto bez úradného povolenia

a) zhotoví popis, plán, nákres alebo snímku niektorého zariadenia alebo opatrenia na obranu republiky,

b) odpíše, odkreslí alebo odfotografuje plán, nákres, snímku alebo spis o takom zariadení alebo opatrení, alebo dá alebo nechá ho niekomu inému odpísať, odkresliť alebo odfotografovať, alebo

c) niektorý uvedený predmet pre seba alebo pre iného zadováži alebo ho uverejní,

potresce sa, ak nie je jeho čin prísnejšie trestný, pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Rovnako sa potresce, ak nejde o čin prísnejšie trestný podľa § 5 alebo 8, kto neoprávnene vyzvedá štátne tajomstvo.

§ 10.
Vojnové záškodníctvo.

(1) Kto za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky alebo v čase, keď sa konajú zvýšené bezpečnostné opatrenia pre obranu štátu, spôsobí škodu obrane alebo vojenským podnikom republiky alebo jej spojenca, alebo obstará nepriateľovi prospech alebo ho akokoľvek podporuje, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov alebo doživotne; ak spácha taký čin na zárobkový spôsob alebo ak je tu iná zvlášte priťažujúca okolnosť, potresce sa smrťou.

(2) Rovnako sa potresce, kto sa na čin, uvedený v predchádzajúcom odseku, s niekým spolčí alebo vstúpi do priameho alebo nepriameho styku s nepriateľom.

(3) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, z hrubej nedbanlivosti, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

§ 11.
Vojnová zrada.

Československý občan, ktorý za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky koná službu v nepriateľskom vojsku alebo v nepriateľskom ozbrojenom zbore, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, doživotne alebo smrťou.

§ 12.
Nedovolené spravodajstvo.

Kto zverejní údaje o akomkoľvek podniku, ústave, zariadení alebo opatrení, dôležitom pre obranu republiky alebo jej spojenca, najmä o sile, vojnovej zdatnosti alebo pohybe vojska alebo iného vojensky organizovaného zboru, hoci mohol z úradného zákazu alebo zo správy alebo z iných okolností vedieť, že uverejnením ohrožuje záujmy štátu,
kto poskytne nepovolanej osobe informácie o niektorom trestnom čine, uvedenom v §§ 1, 2, 5 až 8, 10, 11 a 39 alebo o úradnom pátraní alebo o trestnom konaní, ktoré sa týkajú takého činu,
potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

§ 13.
Účasť a nadržovanie pri vojenskom zločine alebo prečine.

(1) Kto úmyselne pôsobí na spáchanie vojenského zločinu alebo pri spáchaní takého zločinu alebo páchateľovi po spáchaní takého činu nadržuje ukrývaním alebo pomáhaním k úteku alebo na úteku, potresce sa, ak nepodlieha právomoci vojenských súdov podľa § 11 vojenského trestného poriadku, pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(2) Kto sa zúčastní, spôsobom uvedeným v odseku 1, na vojenskom prečine alebo na nadržovaní jeho páchateľovi, potresce sa, ak nepodlieha právomoci vojenských súdov podľa § 11 vojenského trestného poriadku, pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(3) Ak ustanovuje vojenský trestný zákon na vojenský zločin alebo prečin, na ktorom sa vinník zúčastnil alebo pri ktorom nadržoval spôsobom, uvedeným v odseku 1 alebo 2, nižšiu trestnú sadzbu, než aká je tam ustanovená, potresce sa vinník podľa onej nižšej trestnej sadzby.

(4) Pre nadržovanie nie je trestný, kto nadržoval blízkej osobe.

Hlava III.
Trestné činy proti vnútornej bezpečnosti štátu.

§ 14.
Útoky na život ústavných činiteľov.

(1) Kto spácha vraždu alebo úmyselné zabitie alebo pokus o taký čin

a) na prezidentovi republiky alebo jeho námestníkovi, alebo

b) na členovi vlády (Sboru povereníkov), alebo členovi zákonodárneho sboru pri výkone jeho právomoci alebo pre tento výkon alebo vôbec pre jeho činnosť v politickom živote,

potresce sa pre zločin smrťou.

(2) Rovnako sa potresce, kto pôsobí k spáchaniu alebo pri spáchaní vraždy alebo úmyselného zabitia na niektoré z osôb a za okolností, uvedených v odseku 1, a to aj keď čin nebol dokonaný.

§ 15.
Telesné ublíženie ústavným činiteľom.

(1) Kto úmyselne ublíži na tele alebo na zdraví

a) prezidentovi republiky alebo jeho námestníkovi, alebo

b) členovi vlády (Sboru povereníkov) alebo členovi predsedníctva zákonodárneho zboru pri výkone jeho právomoci alebo pre tento výkon alebo vôbec pre jeho činnosť v politickom živote,

potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

(2) Ak vinník spácha čin, uvedený v odseku 1, s úmyslom spôsobiť ťažké ublíženie na tele alebo na zdraví, alebo ak mal taký čin za následok ťažké ublíženie na tele alebo na zdraví, vinník sa potresce ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov alebo doživotne, a ak mal taký čin za následok smrť poškodeného, vinník sa potresce smrťou.

§ 16.

Kto úmyselne ublíži na tele alebo na zdraví členovi zákonodárneho zboru pri výkone jeho právomoci alebo pre tento výkon alebo vôbec pre jeho činnosť v politickom živote, potresce sa pre

zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov a za okolností, uvedených v § 15, ods. 2, ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 17.
Spolčenie na útoky na ústavných činiteľov.

(1) Kto sa s niekým spolčí na spáchanie činu, uvedeného v § 14 alebo v § 15, alebo na spáchanie takých činov alebo kto také spolčenie alebo jeho účastníkov akýmkoľvek spôsobom podporuje, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

(2) Kto sa s niekým spolčí na spáchanie činu, uvedeného v § 16, alebo na spáchanie takých činov alebo kto také spolčenie alebo jeho účastníkov akýmkoľvek spôsobom podporuje, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 18.
Násilie na ústavných činiteľoch.

Kto použije násilie s úmyslom pôsobiť na výkon právomoci prezidenta republiky alebo jeho námestníka, člena vlády (Zboru povereníkov) alebo člena zákonodárneho zboru, alebo kto použije násilie proti nim pre výkon ich právomoci, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov, a ak spácha taký čin so zbraňou, alebo ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť, ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 19.
Osobovanie si právomoci ústavných činiteľov.

Kto si sám alebo v spojení s inými osobuje právomoc, vyhradenú prezidentovi republiky, jeho námestníkovi, členovi vlády (Zboru povereníkov) alebo členovi zákonodárneho zboru, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov, a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, od päť do desať rokov.

Vzbúrenie.

§ 20.

(1) Kto sa zúčastní na zhlukovaní viacerých osôb s úmyslom spoločne násilím pôsobiť na výkon právomoci verejného funkcionára, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(2) Ťažkým žalárom od päť do desať rokov potresce sa vinník, ak sa zúčastní na zhlukovaní, uvedenom v odseku 1, s úmyslom tam uvedeným potom, keď na obnovenie poriadku bola použitá mimoriadna moc.

§ 21.

Kto sa zúčastnil na zhlukovaní viacerých osôb s úmyslom spoločne násilím pôsobiť na výkon právomoci zboru povolaného zákonom alebo podľa zákona na prejednávanie verejných vecí, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 22.
Násilie na verejných zboroch.

Kto použije násilie s úmyslom pôsobiť na výkon právomoci zboru, povolaného zákonom alebo podľa zákona na prejednávanie verejných vecí, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného

do päť rokov, a ak spácha taký čin so zbraňou, alebo ak je tu zvlášť priťažujúca okolnosť, ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 23.
Ublíženie na cti prezidentovi republiky.

(1) Kto ublíži na cti prezidentovi republiky alebo jeho námestníkovi pred viac ľuďmi, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov sa vinník potresce:

a) ak spácha čin, uvedený v odseku 1, verejne alebo zoči-voči prezidentovi republiky (jeho námestníkovi), alebo

b) ak ho spácha opätovne pri rôznych príležitostiach.

(3) Dôkaz pravdy ani dôkaz ospravedlniteľného omylu nie je prípustný.

§ 24.
Hanobenie niektorých ústavných činiteľov.

Kto verejne alebo pred viac ľuďmi hanobí zákonodárny zbor alebo jeho predsedníctvo, výbor alebo komisiu alebo vládu (Zbor povereníkov) alebo člena vlády (Zboru povereníkov) pre výkon jeho právomoci alebo pre jeho činnosť v politickom živote, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do dvoch rokov.

§ 25.
Podpora a propagácia fašizmu a podobných hnutí.

(1) Kto propaguje alebo podporuje fašizmus alebo nacizmus alebo podobné hnutie, ktoré sleduje potlačovanie práv a slobôd pracujúceho ľudu alebo šírenie národnostnej, náboženskej alebo rasovej nenávisti, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(2) Ak spácha niekto čin, uvedený v odseku 1, tlačou, filmom, rozhlasom alebo podobne účinným spôsobom, potresce sa ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

(3) Ak spácha niekto čin, uvedený v odseku 1, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky, potresce sa ťažkým žalárom od desať do dvadsaťpäť rokov.

§ 26.
Popudzovanie.

(1) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi alebo viacej ľudí popudzuje k násilnému alebo inému nepriateľskému činu proti jednotlivým skupinám obyvateľov pre ich národnosť, rasu alebo náboženstvo alebo preto, že sú bez vyznania, alebo že sú stúpencami ľudovodemokratického poriadku republiky, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Kto spôsobom, uvedeným v odseku 1, a z niektorého dôvodu tam uvedeného popudzuje k nenávisti proti jednotlivým skupinám obyvateľov, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do dvoch rokov.

(3) Kto spôsobom, uvedeným v odseku 1, a z niektorého dôvodu tam uvedeného popudzuje k násilnému alebo k inému nepriateľskému činu alebo k nenávisti proti jednotlivcovi, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

§ 27.
Hanobenie národa alebo rasy.

Kto verejne alebo pred viac ľuďmi hanobí niektorý národ, jeho jazyk alebo niektorú rasu, takže to môže vzbudiť verejné pohoršenie alebo ohroziť všeobecný mier, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

§ 28.
Zneužitie úradu duchovného alebo inej podobnej funkcie.

Kto zneužije výkon svojho úradu duchovného alebo podobnú svoju náboženskú funkciu na vykonávanie vplyvu na veci politického života v smere nepriaznivom ľudovodemokratickému poriadku republiky, potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

Nedovolené ozbrojovanie.

§ 29.

(1) Kto bez povolenia príslušného úradu

a) obstará, prechováva alebo niekomu prenechá delo, guľomet, samopal, ručný granát, mínomet, plameňomet, bojové plyny alebo látky alebo zbraň (látku) podobnej účinnosti alebo súčiastky, ktoré sú nevyhnutne potrebné na použitie takej zbrane,

b) hromadí alebo rozdeľuje ručné alebo strelné zbrane, strelivo, traskaviny, alebo

c) tvorí ozbrojený alebo na vojenský spôsob organizovaný zbor, spolok alebo skupinu, alebo ich organizuje alebo cvičí vojensky alebo v zachádzaní so zbraňou,

potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, s úmyslom podporovať vzbúrenie, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(3) Ak spácha vinník čin, uvedený v odseku 2, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky, alebo ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 30.

Ak vyzve úrad obyvateľstvo vyhláškou, aby vydalo zbrane a iné veci, uvedené v § 29, nepotresce sa pre nedovolené ozbrojovanie spáchané držaním takých zbraní alebo takých vecí, kto ich odovzdá úradu v lehote vyhláškou ustanovenej.

§ 31.

Kto k ozbrojenému alebo na vojenský spôsob organizovanému zboru, spolku alebo skupine, utvoreným bez povolenia príslušného úradu, pristúpi alebo sa na ich činnosti zúčastní alebo ich alebo ich členov podporuje, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do dvoch rokov; ak však vedel, že účelom niektorého takého zboru alebo spolku alebo niektorej takej skupiny je vzbúrenie, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 32.
Šírenie poplašnej správy.

(1) Kto rozširuje poplašnú správu, hoci si mohol uvedomiť, že jej rozširovanie je spôsobilé vážne znepokojiť aspoň časť obyvateľstva niektorého miesta, potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre priestupok väzením od osem dní do šesť mesiacov; ak však vedel, že správa ním rozširovaná je nepravdivá, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Kto rozširuje poplašnú správu, hoci si mohol uvedomiť, že jej rozširovanie je spôsobilé ohroziť bezpečnosť štátu, brannosť obyvateľstva, československú menu, vážnosť verejnej moci, verejnú bezpečnosť alebo verejný poriadok alebo že sa ním môže spôsobiť zdražovanie predmetov potreby, prenáhlenej a hromadnej kúpy alebo predaja alebo prenáhlené a hromadné vyberanie vkladov, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku; ak však vedel, že správa ním rozširovaná je nepravdivá, potresce sa tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(3) Kto za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky alebo v čase, keď sa konajú zvýšené bezpečnostné opatrenia pre obranu štátu, rozširuje poplašnú správu povahy, uvedenej v odseku 2, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov; ak však rozširuje správu tlačou, filmom, rozhlasom alebo podobne účinným spôsobom, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 33.
Podnecovanie k trestnému činu a k neplneniu zákonných povinností.

(1) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi podnecuje k zločinu alebo k prečinu, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi podnecuje k zločinu podľa tohto zákona, k zločinu alebo prečinu vojenskému, niektorému zo zločinov alebo prečinov, uvedených v §§ 171 až 177 zákona zo dňa 13. mája 1936, č. 131 Sb., o obrane štátu, alebo k niektorému z prečinov, uvedených v §§ 47 až 51 branného zákona republiky Československej zo dňa 19. marca 1920, č. 193 Sb., v znení zákonov ho meniacich a doplňujúcich, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov; ak však zákon ustanovuje na zločin, ku ktorému vinník podnecoval, trest smrti, potresce sa ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

(3) Kto verejne podnecuje k hromadnému páchaniu súdneho alebo správneho priestupku alebo k hromadnému neplneniu verejnoprávnej povinnosti uloženej zákonom, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku, a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, od troch mesiacov do troch rokov.

§ 34.
Schvaľovanie trestného činu.

(1) Kto verejne alebo pred viac ľuďmi

a) vychvaľuje alebo výslovne schvaľuje zločin alebo prečin alebo inak s ním prejavuje súhlas, alebo

b) vychvaľuje alebo oslavuje páchateľa pre zločin alebo pre prečin,
potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Rovnako sa potresce, ak nie je pre takú činnosť trestný už ako účastník, kto odmení páchateľa akýmkoľvek spôsobom za zločin alebo prečin alebo s úmyslom prejaviť tým súhlas s jeho

činom, poskytne mu akýmkoľvek spôsobom náhradu za trest, zabezpečovacie opatrenie alebo plnenie uložené mu rozsudkom trestného súdu alebo na ten istý cieľ zbiera na takú náhradu.

(3) Ak schvaľoval (odsek 1 a 2) vinník niektorý zo zločinov, uvedených v §§ 1, 5, 6, 10, 11, 14 až 16 a 18, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 35.
Neprekazenie alebo neoznámenie trestného činu.

(1) Kto neprekazí niektorý zo zločinov alebo prečinov, uvedených v §§ 1, 2, 5, 6, 11, 14 až 16, 18, 29 a 31, potresce sa, ak ide o neprekazenie zločinu, pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov, a ak ide o neprekazenie prečinu, pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Trestami, ustanovenými v odseku 1, sa potresce, kto sa dozvie hodnoverným spôsobom, že sa chystá niektorý zločin alebo prečin tam uvedený alebo že bol spáchaný niektorý zločin alebo prečin, uvedený v §§ 5 až 8, 10, 11, a neoznámi to neodkladne hodnoverným spôsobom bezpečnostnému úradu (orgánu).

(3) Nie je trestný podľa odsekov 1 a 2, kto povinnosti tam uvedenej nemohol vyhovieť ľahko a bez nebezpečia pre seba alebo pre osoby sebe blízke.

Sabotáž.

§ 36.

(1) Kto neplní alebo poruší povinnosť, vyplývajúcu z jeho verejnej funkcie, úradu, služby, povolania alebo zamestnania alebo plnenie takej povinnosti obchádza s úmyslom mariť alebo sťažiť prevádzanie alebo plnenie jednotného hospodárskeho plánu, potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

(2) Ťažkým žalárom od päť do desať rokov sa vinník potresce,

a) ak sa dopustí činu, uvedeného v odseku 1, za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky,

b) ak sa dopustí takého činu ako člen spolčenia na hospodársku sabotáž,

c) ak sa zmarilo alebo sťažilo uskutočňovanie alebo plnenie jednotného hospodárskeho plánu v podstatnom úseku, alebo

d) ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť.

§ 37.

Kto neplní alebo poruší povinnosť, vyplývajúcu z jeho verejnej funkcie, úradu, služby, povolania alebo zamestnania s úmyslom ohroziť tým dôležitý záujem republiky, potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov.

§ 38.
Ohrozovanie jednotného hospodárskeho plánu z nedbanlivosti.

Kto z nedbanlivosti neplní alebo poruší povinnosť, vyplývajúcu z jeho verejnej funkcie, úradu, služby, povolania alebo zamestnania, hoci mohol vedieť, že tým ohrožuje uskutočňovanie alebo plnenie jednotného hospodárskeho plánu, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

Hlava IV.
Trestné činy proti medzinárodným vzťahom.

§ 39.
Vierolomnosť.

(1) Kto ohrozí dôležitý záujem republiky tým, že

a) poruší svoje povinnosti, ktoré má ako zmocnenec republiky, alebo

b) zničí, poškodí, neupotrebiteľnou urobí, odstráni, utají, poruší alebo falšuje listinu alebo iný dôkaz o právnych pomeroch republiky k cudzej moci,

potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od päť do desať rokov, a ak je tu zvlášte priťažujúca okolnosť, od desať do dvadsaťpäť rokov.

(2) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, z hrubej nedbanlivosti, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

§ 40.
Neoprávnené opustenie územia republiky a neuposlúchnutie výzvy k návratu.

Československý občan, ktorý s úmyslom poškodiť záujem republiky opustí neoprávnene územie republiky alebo s rovnakým úmyslom neuposlúchne výzvu úradu, aby sa v primeranej lehote, ktorú mu úrad určí, na územie republiky vrátil, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 41.
Poškodzovanie záujmu republiky v cudzine.

(1) Československý občan, ktorý v cudzine rozširuje nepravdivú správu o politických, bezpečnostných, hospodárskych, sociálnych alebo právnych pomeroch v republike, hoci nemá dostatočné dôvody pokladať ju za pravdivú a mohol si uvedomiť, že je spôsobilá ohroziť záujem republiky, potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov.

(2) Kto spácha čin, uvedený v odseku 1, s úmyslom poškodiť republiku, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

§ 42.
Hanobenie spojeneckého štátu.

Kto verejne alebo pred viac ľuďmi
potupí meno alebo symbol spojeneckého štátu, najmä jeho znak, vlajku, farby alebo štátnu hymnu, alebo
zničí, poškodí alebo odstráni symbol spojeneckého štátu, najmä jeho znak, vlajku alebo farby, alebo vyobrazenie hlavy spojeneckého štátu alebo iného jeho predstaviteľa s úmyslom prejaviť opovrhnutie spojeneckému štátu, alebo nepriateľské zmýšľanie o ňom,
potresce sa pre prečin tuhým väzením od troch mesiacov do dvoch rokov.

§ 43.
Podnecovanie k útočnej vojne.

Kto verejne alebo pred viac ľuďmi podnecuje k útočnej vojne, potresce sa pre zločin ťažkým žalárom od jedného do päť rokov.

Hlava V.
Spoločné a záverečné ustanovenia.

§ 44.
Stíhanie cudzincov.

Podľa tohto zákona sa potresce i cudzinec, ak spácha v cudzine niektorý trestný čin podľa §§ 1, 2, 5, 6, 10, 14 až 19 a 39.

§ 45.
Účinná ľútosť.

(1) Páchateľ prestáva byť trestným pre čin, uvedený v §§ 1, 2, 5, 6, 10 alebo 17, ak upustil od svojho podniknutia a buď urobil oznámenie bezpečnostnému úradu alebo orgánu včas, keď škodlivý výsledok mohol byť ešte zamedzený, buď ho sám zamedzil alebo napravil, pokiaľ tak neurobil len preto, že vedel alebo sa domnieval, že jeho čin vyšiel najavo.

(2) Oznámením trestného činu nezanikne však trestnosť toho, kto čin nastrojil alebo k nemu naviedol preto, aby dal podnet k trestnému stíhaniu inej osoby.

§ 46.
Osobitné ustanovenie o ukladaní trestu.

Ak bol zločin, uvedený v tomto zákone, spáchaný za brannej pohotovosti štátu alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky alebo v čase, keď sa konajú zvýšené bezpečnostné opatrenia pre obranu štátu, nemožno trest na slobode ani skrátiť pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, ani zmeniť jeho druh na miernejší.

§ 47.
Peňažný trest.

Ak odsudzuje súd vinníka pre čin trestný podľa tohto zákona spáchaný zo zištnosti alebo s úmyslom poškodiť republiku, uloží mu popri treste na slobode peňažný trest. Tento trest sa vymeria pri odsúdení za priestupok od 500 Kčs do 50.000 Kčs, pri odsúdení za prečin od 1.000 Kčs do 250.000 Kčs a pri odsúdení za zločin od 10.000 Kčs do päť miliónov Kčs.

§ 48.
Konfiškácia majetku.

Ak súd odsudzuje vinníka pre niektorý zločin, uvedený v §§ 1, 5, 10, 37 a 39, vysloví konfiškáciu majetku odsúdeného alebo jeho časti; to isté môže urobiť, ak odsudzuje vinníka pre niektorý iný čin trestný podľa tohto zákona.

§ 49.
Zhabanie.

(1) Ak odsudzuje súd vinníka, ktorý prijal majetkový prospech ako odmenu za čin trestný podľa tohto zákona, vysloví, že sa zhabáva to, čo vinník takto prijal alebo čo si za to opatril.

(2) Ak vinník nemá to, čo by sa malo zhabať, vo svojom majetku a ak nepreukáže, že o to prišiel bez svojej viny, alebo ak to nemožno od jeho ostatného majetku oddeliť, vysloví súd, že sa z vinníkovho majetku zhabáva hodnota toho v peniazoch; zároveň určí výšku tejto peňažnej sumy.

§ 50.
Prepadnutie.

(1) Vec, ktorá sa použila na spáchanie činu trestného podľa tohto zákona alebo ktorá je na spáchanie takého činu zrejme určená, vyhlási súd, ak odsudzuje vinníka, za prepadnutú, ak náleží vinníkovi alebo inej osobe, ktorá zavinene prispela na spáchanie onoho činu alebo na jeho prípravu.

(2) Ak ohrozuje vec, uvedená v odseku 1, alebo vec, ktorá bola vyrobená alebo získaná trestným činom podľa tohto zákona, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť alebo verejný poriadok alebo ak je jej držanie vôbec zakázané, vyhlási ju súd za prepadnutú vždy, nehľadiac na to, komu náleží, i keď páchateľa nemožno stíhať alebo odsúdiť.

(3) Ak súd odsudzuje vinníka, vysloví prepadnutie ako vedľajší trest. Ak páchateľa nemožno stíhať, alebo ak mu nenáleží vec, ktorá sa má vyhlásiť za prepadnutú, rozhodne na návrh verejného obžalobcu o prepadnutí súd, ktorý by bol inak príslušný na konanie o tomto trestnom čine, uznesením. Verejný obžalobca a osoby dotknuté týmto rozhodnutím môžu si proti nemu sťažovať do osem dní od doručenia uznesenia. O sťažnosti rozhoduje súd, ktorý by bol inak príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku proti výroku o treste.

§ 51.
Strata živnostenského oprávnenia a strata oprávnenia vykonávať povolanie.

(1) Ak súd odsudzuje vinníka pre niektorý zločin, uvedený v §§ 1, 5, 10, 37 a 39, alebo vôbec pre zločin podľa tohto zákona, ktorým bola ohrozená alebo napadnutá hospodárska sústava štátu, vysloví zároveň stratu živnostenského oprávnenia alebo oprávnenia vykonávať reálnu živnosť alebo povolania na čas alebo na vždy; to isté môže urobiť, ak odsudzuje vinníka pre iný čin trestný podľa tohto zákona, ak je obava, že vinník by mohol zneužiť svoju živnosť alebo povolanie na spáchanie činu trestného podľa tohto zákona.

(2) Platné predpisy o odňatí a zániku živnostenského oprávnenia nie sú dotknuté ustanovením odseku 1.

§ 52.
Strata čestných práv občianskych.

(1) Ak súd odsudzuje vinníka pre zločin, uvedený v tomto zákone, na trest smrti alebo na trest na slobode na čas dlhší ako jeden rok, vysloví, ak ho neodsúdi na stratu štátneho občianstva (§ 53), že odsúdený stráca čestné práva občianske; to urobí tiež, ak ho odsudzuje pre zločin, uvedený v tomto zákone, na trest kratší, ak bol tento čin spáchaný z pohnútky nízkej a nečestnej.

(2) Strata čestných práv občianskych znamená:

a) stratu vyznamenaní, radov a čestných odznakov, verejných úradov a služieb, verejných hodností, funkcií a titulov, akademických hodností a povolaní, pre ktoré je taká hodnosť podmienkou, ako aj stratu odpočivných a zaopatrovacích platov z peňazí verejných, platov z milosti a iných podobných platov z verejných peňazí,

b) stratu spôsobilosti nadobudnúť tieto práva a

c) stratu volebného práva a hlasovacieho vo veciach verejných.

(3) Strata čestných práv občianskych nastane právnou mocou rozsudku. Strata práv, uvedených v odseku 2, písm. a), je trvalá; strata spôsobilosti nadobudnúť tieto práva [ods. 2, písm. b)] sa skončí, ak uplynie od vykonania hlavného trestu alebo od premlčania jeho výkonu čas, ktorý súd

určí medzi tromi až desiatimi rokmi, ak však bol vinník odsúdený na trest štátneho väzenia, vykonaním tohto trestu. Strata práv, uvedených v odseku 2, písm. c), sa skončí, ak uplynie od vykonania hlavného trestu, od jeho odpustenia alebo od premlčania jeho výkonu čas troch rokov, ak ide o zločin, a čas jedného roku, ak ide o prečin alebo priestupok, a ak bol vinník odsúdený na trest štátneho väzenia, vykonaním tohto trestu.

§ 53.
Strata štátneho občianstva.

(1) Ak odsudzuje súd vinníka pre niektorý zločin, uvedený v §§ 1,5, 10, 11, 39 a 40, môže vysloviť, že odsúdený stráca štátne občianstvo.

(2) S odsúdením ku strate štátneho občianstva je spojená strata všetkých práv, uvedených v § 52, ods. 2.

§ 54.
Uverejnenie rozsudku.

(1) Ak je to vo verejnom záujme, nariadi súd v odsudzujúcom rozsudku pre čin trestný podľa tohto zákona, že sa právoplatný rozsudok uverejní na trovy odsúdeného najviacej tri razy v jednom alebo niekoľkých časopisoch, ktoré súd v rozsudku určí. Súd môže tiež nariadiť, aby rozsudok bol verejne vyvesený alebo inak uverejnený v obci, kde odsúdený býva, alebo v obci, kde spáchal trestný čin, alebo v obidvoch.

(2) Súd ustanoví, či majú byť uverejnené i dôvody rozsudku alebo ich podstatný obsah v znení, ktoré sám určí.

§ 55.
Vypovedanie.

(1) Ak súd odsudzuje cudzinca pre zločin podľa tohto zákona, vypovie ho z územia republiky.

(2) V ostatných prípadoch odsúdenia cudzinca podľa tohto zákona urobí tak súd, ak je ďalší pobyt cudzinca na území republiky z dôvodu bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti alebo verejného poriadku nežiadúci.

§ 56.
Zákaz pobytu.

Ak odsudzuje súd vinníka pre čin trestný podľa tohto zákona, vysloví, ak to vyžaduje bezpečnosť štátu, verejná bezpečnosť alebo verejný poriadok, že sa odsúdenému zakazuje na čas alebo navždy pobyt v niektorej časti územia republiky, ktorú určí v rozsudku.

§ 57.
Prikázanie do robotárne.

(1) Ak súd odsudzuje vinníka pre zločin alebo prečin podľa tohto zákona, môže vysloviť, že odsúdený smie po odpykaní trestu byť držaný v robotárni, na Slovensku, že sa odkazuje do robotárne, ak bol čin spáchaný zo zištnosti, alebo ak je spôsobom svojho vykonania alebo použitými prostriedkami zvlášť zavrhnuteľný.

(2) Odsúdený sa prikazuje do robotárne najmenej na šesť mesiacov a najdlhšie na päť rokov.

§ 58.
Opravné prostriedky proti zabezpečovacím opatreniam.

Výrokom podľa §§ 49 až 57 možno odporovať tými istými opravnými prostriedkami ako výroku o treste.

§ 59.
Podmienečné odsúdenie.

U osôb, ktoré v čase spáchania trestného činu boli staršie ako osemnásť rokov, je podmienečné odsúdenie vylúčené,

a) ak ide o zločin podľa tohto zákona, alebo

b) ak ide o iný čin trestný podľa tohto zákona a verejný záujem vyžaduje výkon trestu.

Zastavenie periodického tlačiva.

§ 60.

(1) Ak uzná súd v trestnom konaní proti určitej osobe alebo v konaní podľa §§ 492 a 493 trestného poriadku zo dňa 23. mája 1873, č. 119 r.z., že obsahom periodického tlačiva bol spáchaný trestný čin podľa tohto zákona a že, hľadiac na predchádzajúce také rozhodnutie urobené v čase pomerne krátkom o tom istom tlačive, čo aj pod iným názvom vydávanom, možno sa dôvodne obávať, že budú uvedené trestné činy obsahom toho istého tlačiva ďalej páchané, môže zároveň vysloviť, že vydávanie tlačiva môže byť zakázané. Ak bol obsahom tlačiva spáchaný niektorý zločin v §§ 1, 5 alebo 6 uvedený, môže byť prípustnosť zastavenia vyslovená už v prvom prípade.

(2) Výroku, učinenému podľa odseku 1, možno odporovať tými istými opravnými prostriedkami ako výroku o treste, alebo v konaní podľa §§ 492 a 493 tr. ř. opravnými prostriedkami, uvedenými v §§ 493 a 494 tr. ř.

(3) Ak výrok súdu podľa odseku 1 nadobudol právnu moc, môže Ministerstvo vnútra po dohode s Ministerstvom informácií a osvety nariadiť zastavenie tlačiva na čas od jedného do šesť mesiacov alebo zakázať jeho vydávanie vôbec. Súdny výrok stráca účinnosť, ak sa zastavenie tlačiva nenariadilo najpozdejšie do jedného roku.

§ 61.

(1) Ak je tlačový úrad tej mienky, že zastavené tlačivo je vydávané alebo podľa oznámenia jemu urobeného má byť vydávané ďalej pod iným menom, zakáže toto vydávanie alebo odmietne vziať oznámenie na vedomie, pričom uvedie tento dôvod. To platí, i keď rozhodnutie súdu, ktorým bolo vyslovené, že vydávanie tlačiva môže byť zastavené, ešte nenadobudlo právnu moc.

(2) Sťažnosť proti opatreniu tlačového úradu, urobenému podľa odseku 1, nemá odkladný účinok.

§ 62.

Kto periodické tlačivo, ktorého vydávanie bolo podľa § 60 alebo § 61 zastavené, zakázané alebo nebolo vzaté na vedomie, ďalej vydáva alebo ho vydávať začne, potresce sa pre prečin tuhým väzením od osem dní do šesť mesiacov, a ak bol pre tento trestný čin už trestaný, tuhým väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

§ 63.

Ak sa začalo s opätovným vydávaním periodického tlačiva, ktoré bolo zastavené podľa ustanovenia § 60, pred uplynutím jedného roku od konca času, na ktorý bolo zastavené, platia po čas jedného roku od začiatku jeho opätovného vydávania v tlačovom konaní jeho sa týkajúcom tieto osobitné ustanovenia:

a) lehota na námietky proti rozhodnutiam podľa § 493 tr. ř. a proti výroku, ktorým súd vyslovil prípustným jeho zastavenie, je trojdňová,

b) verejné zasadanie o námietkach proti rozhodnutiam, uvedeným pod písm. a), nech sa ustanoví najdlhšie na čas troch dní,

c) okolnosť, že osoba, ktorá námietky podala, neprišla na verejné zasadanie o námietkach z akéhokoľvek dôvodu alebo že sa nepodarilo doručiť jej predvolanie naň, nie je na prekážku, aby sa konalo verejné zasadanie, a

d) lehota na sťažnosť proti rozhodnutiu o námietkach je trojdňová a začína sa vždy odo dňa vyhlásenia rozhodnutia.

§ 64.
Výklad niektorých pojmov.

(1) Verejne je čin vykonaný, ak je spáchaný obsahom tlačiva alebo rozširovaného spisu, rozhlasom, filmom, na zhromaždení alebo pred zástupom alebo na miestach a v miestnostiach prístupných verejnosti bez obmedzenia, ak mohol byť postrehnutý viacej ľuďmi.

(2) Viac ľuďmi v zmysle tohto zákona rozumejú sa aspoň dvaja ľudia.

(3) Blízkymi osobami sú príbuzní v rade priamom, súrodenci a manželia; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorou by trpela jedna z nich, druhá pociťovala ako vlastnú ujmu.

§ 65.
Osobitné ustanovenie pre Slovensko.

Pokus prečinov podľa tohto zákona je trestný.

§ 66.
Stíhanie vojenských osôb.

(1) Ustanovenia tohto zákona platia tiež pre osoby podliehajúce vojenskej súdnej právomoci. Ustanovenia trestných zákonov, ktorými sa ustanovujú prísnejšie trestné sadzby pre činy spáchané za vojny, zostávajú nedotknuté.

(2) Trestom smrti u osôb podliehajúcich vojenskej súdnej právomoci sa rozumie trest smrti povrazom.

§ 67.
Príslušnosť.

(1) Zákon o Štátnom súde ustanovuje, ktoré zločiny a prečiny podľa tohto zákona náležia do príslušnosti Štátneho súdu.

(2) Súdiť o ostatných zločinoch a prečinoch podľa tohto zákona prislúcha sborovému súdu I. stolice (vrchnému vojenskému súdu).

(3) Súdiť o priestupkoch podľa tohto zákona prislúcha okresnému súdu v sídle sborového súdu I. stolice (krajskému súdu vojenskému).

§ 68.
Zanedbanie povinnej starostlivosti.

Ustanovenie čl. III, č. 5 zákona zo dňa 15. októbra 1868, č. 142 r.z., ktorým sa menia niektoré ustanovenia trestného zákona a zákona o trestnom konaní vo veciach tlačových zo 17. decembra 1862, č. 6 a 7 r.z. z roku 1863, sa mení a znie:

„5. Kto sa dopustí podľa predchádzajúcich ustanovení zanedbania povinnej starostlivosti, potresce sa pre priestupok, a to, ak zakladá obsah tlačiva zločin, väzením od osem dní do troch mesiacov, ak zakladá prečin, peňažným trestom od 250 Kčs do 15.000 Kčs. Ak však zakladá obsah tlačiva zločin alebo prečin podľa zákona na ochranu ľudovodemokratickej republiky, potresce sa vinník za prečin tuhým väzením od štrnásť dní do šesť mesiacov; popri tomto treste možno uznať na peňažný trest od 500 Kčs do 50.000 Kčs. Ak by bolo podľa § 59 uvedeného zákona vylúčené podmienečné odsúdenie pre trestný čin spáchaný obsahom tlačiva, je podmienečné odsúdenie vylúčené i pre prečin podľa predchádzajúcej vety.“

§ 69.
Pomer zákona k doterajším predpisom.

Kde sa doterajšie zákony odvolávajú na ustanovenie zákona zo dňa 19. marca 1923, č. 50 Sb., na ochranu republiky, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, nastupujú na miesto dovolávaných ustanovení obdobné ustanovenia tohto zákona.

§ 70.
Zákon o traskavinách.

Zákon zo dňa 27. mája 1885, č. 134 r.z., o opatreniach proti všeobecne nebezpečnému používaniu traskavín a všeobecne nebezpečnému zachádzaniu s nimi v znení prílohy zákona č. 50/1923 Sb. platí na celom území republiky.

§ 71.
Zrušovacie ustanovenia.

Zrušujú sa všetky predpisy, ktoré odporujú tomuto zákonu, najmä:

1. ustanovenia §§ 68 až 75 tr. z. č. 117/1852 r. z. a § 303, ods. 2 toho istého zákona v znení zákona zo dňa 20. februára 1919, č. 111 Sb., ktorým sa doplňuje § 303 tr. z.,
2. ustanovenia §§ 344 až 351 v. tr. z.,
3. zákon č. 50/1923 Sb.,
4. zákon zo dňa 28. mája 1942, č. 91 Sl. z., o prísnejšom trestaní neoprávnenej držby zbrane za brannej pohotovosti štátu,
5. zákon zo dňa 24. októbra 1947, č. 182 Sb., o stíhaní trestných činov proti štátu.

§ 72.
Účinnosť a vykonanie zákona.

Tento zákon nadobúda účinnosť ôsmym dňom po vyhlásení; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

tiež za ministra Dr. Clementisa

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Fierlinger v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Krajčír v. r.

tiež za ministra Dr. Šrobára

Petr v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Gregor v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.